

νεται μεγάλην ἐντύπωσιν, διότι δὲν εἶνε νέα. Ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων διαφέρει μόνον κατὰ τὸ ὕψος, ὅπερ ἐν τῇ Γραφῇ εἶνε ὑψηλότερον· οὕτως ζητεῖ νὰ στερήσῃ τὸν Χριστιανισμόν οὐσιώδους αὐτοῦ γνωρίσματος, τῆς θείας ἀρχῆς, παρασκευάζων ἑκτοτε τὴν θεωρίαν τῆς διὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐξηγήσεως τῆς θρησκείας ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἡ μὲν σχολὴ τοῦ Ἐγγέλου προήγαγεν εἰς δόγμα, παραδέχονται δὲ οἱ καθ' ἡμᾶς ὀρθολογισταί.

Κατὰ τὰ εἰρημένα ὁ Κέλσος δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ πηγὴ, ἐν ᾗ προκαταβολικῶς ἐν τοῖς κυριωτέροις σημείοις ἐναπετέθησαν τὰ σπέρματα τῶν πλειοτέρων ἐνστάσεων τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χ/σμοῦ, οἱ ὅποιοι διεδέχθησαν αὐτὸν ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ. «Καθ' ὃν χρόνον ἑθμελίου τὴν ἀντιχριστιανικὴν κριτικὴν διὰ τινος ἐνιαίου ἐν τῷ κόσμῳ προνομίου ἔλεγε καὶ τὴν τελευταίαν λέξιν περὶ αὐτοῦ. Ὁ πρῶτος ἀντίπαλος χρονολογικῶς τῆς νέας θρησκείας διὰ μιᾶς ἀνεῦρεν ὅλας τὰς ἐνστάσεις, τὰς ὁποίας βραδύτερον θὰ ἀντέτασσον κατὰ τῆς θρησκείας τοῦ ἐσταυρωμένου. Μετὰ τὸν Κέλσον λοιπὸν ἀναμασσᾶται, ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἀναπτύσσεται πολεμικῇ, τῆς ὁποίας ὁ σκελετὸς εἶνε πλήρης παρ' αὐτῷ. Ὁ ἀληθὴς λόγος μὴ ἐμποδίσας τὴν ταχείαν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐξάπλωσιν μηδὲ σταματήσας τὴν θριαμβευτικὴν αὐτοῦ πορείαν μᾶλλον ἢ ὅσον κόκκος ἄμμου ριπτόμενος ἐπὶ τῶν σιδηρῶν ἐλασμάτων, δι' ὧν διέρχεται ἡ ἀτμάμαξα, κατέδειξεν ἑκτοτε ὅτι πᾶν ὑψωμα αἰρούμενον κατ' αὐτοῦ θὰ ἦτο ἡ γελοιογραφία ἐκείνου ἀνωφελές τι καὶ ἀβλαβές. Παράδοξον δὲ καὶ ἦτο καὶ εἶνε ὅτι εὕρισκόμεν ἀπὸ 19 ἡδὴ αἰῶνων τὰς σκέψεις τοῦ Κέλσου ἀναλυόμενας καὶ παρισταμένας ὡς καινὰς θεωρίας ἀκαταμαχίτους ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ τοῦ Πορφυρίου μέχρι τοῦ Ρενάν».

Ἐβδομήκοντα ἔτη μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ «Ἀληθοῦς Λόγου» ὁ Ὠριγένης (185—254) τῇ παρακλήσει καὶ ἐπιμονῇ τοῦ φίλου αὐτοῦ Ἀμβροσίου ἐδημοσίευσεν ἐπίσημον καὶ ἔξοχον διὰ τὴν βαθύτητά της ἀνασκευὴν· διαίρεται εἰς ὀκτὼ βιβλία, ἐν τοῖς ὁποίοις ἀκολουθεῖ κατὰ βῆμα τὸν ἐχθρόν. Ἀπαντᾷ δὲ μετὰ βαθύτητος ἡρεμίας καὶ ψυχραιμίας παρὰ τὴν θερμὴν ἐμπάθειαν τοῦ Κέλσου. Ἐχει συνείδησιν ὅτι ὁ ἀπολογητὴς ὑπερασπιζόμενος τὴν ἀλήθειαν δεόν νὰ συζητῇ ἀπαθῶς καὶ ἀμερολήπτως. Ὅλοι αἱ κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ κατηγορίαι αἱ χαλκευθεῖσαι ὑπὸ τε τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐθνικῶν ἀνασκευάζονται, ὅλαι αἱ ἐνστάσεις λύονται σαφῶς καὶ ἐν ἀπλότῃ. Τινὲς τῶν ἀπαντήσεων του εἶνε μὲν ἀσθενεῖς· ὑποχωρεῖ πολὺ πρὸ τοῦ ἀντιπάλου αὐτοῦ· θυσιάζει λ.χ. τὸ γράμμα τῆς Γενέσεως εἰς τὴν ἀλληγορίαν διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸ γελοῖον δῆθεν τῆς διηγήσεως τῆς γραφικῆς περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Μὴ λαμβανόμενων ὅμως ὑπ' ὅφει τῶν μικρῶν τούτων ἐλλείψεων τὸ κατὰ Κέλσου σύγγραμμά τοῦ ἀδαμαντίνου καὶ χαλκεντέρου διδασκάλου τῆς Κκτηχητικῆς σχολῆς τῆς Ἀλεξανδρίας εἶνε ἔξοχον, ἡ δὲ ἀρχαιοῦς δικαίως πάνυ ἐ-

θεώρησεν αὐτὸ τὸ σοφώτερον, πληρέστερον καὶ τὸ ἐπιτυχέστερον τῶν Ἀπολογιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐδημοσιεύθησαν τὸ πάλαι ὑπὲρ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Εἶνε ἀληθὴς ὀπλοθήκη ἀποδείξεων ὑπὲρ τῆς θρησκείας. Διὰ τὴν σπουδαιότητα ἐπιχειροῦμεν τὴν ἀνάλυσιν αὐτοῦ προσεχῶς.

(Ἀκολουθεῖ).

ΗΜΟΙΟ VETUS.

Η ΘΑΛΑΣΣΑ.

Ὁ ὑδρογράφος κ. W.-J.-L. Warlon, ἐκλεγείς πρόεδρος τοῦ γεωγραφικοῦ τμήματος τῆς κατ' αὐγουστον ἐ. ε. ἐν Ὁξφόρδῃ συγκροτηθείσης συνελεύσεως τῆς πρὸς πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν Βρεττανικῆς Ἑταιρίας (Association Brittanique pour l'avancement des sciences), ἐξεφώνησεν ἐμδριθέστατον προεδρικὸν λόγον, ὑποκείμενον ἔχοντα τὴν θάλασσαν, ἐν ᾗ ἐπιστημονικώτατα ἐξετάζει τὰς μέχρι τῆς σήμερον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἡμετέρας γνώσεις.

Καὶ ἐν πρώτοις ὑπέμνησε τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως ὅτι οἱ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ κόπου γενόμενοι ὑπολογισμοὶ τοῦ κ. John Murray ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ὀλικὴ μᾶζα τῆς ὑπερκειμένης τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ξηρᾶς εἶνε μόλις τὸ $1/11$ τῆς μάζης τοῦ συνιστῶντος τοὺς ὠκεανοὺς ὕδατος, ἀντιστοιχοῦσα κατ' ὄγκον πρὸς τὸ $1/3$ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ καὶ πρὸς τὸ $1/7$ τοῦ Εἰρηνικοῦ. Μετὰ τὴν προεισαγωγὴν ταύτην, ἥς κύριος σκοπὸς εἶνε τὸ νὰ καταδειχθῇ ἡ μεγάλην σημασίαν τοῦ ρευστοῦ τῆς γήινης ἐπιφανείας στοιχείου, ὁ κ. Warlon ἀπτεταί τῆς ἑρμηνείας τῶν ὀριζοντιῶν κινήσεων τῆς ρευστῆς τῶν μεγάλων θαλάσσων μάζης, τῶν καλουμένων ρευμάτων, ἐξαγόμενον δὲ τῆς ἐπὶ τούτων μελέτης αὐτοῦ εἶνε ὅτι τὰ τε μεγάλα ὡς καὶ τὰ δευτερεύοντα ρεύματα ὀφείλονται πρῶτιστα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἐπίδρασιν τῶν μεγάλων καὶ γενικῶς κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν πνεόντων ἀνέμων, συνδυαζομένην πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς στερεᾶς γῆς παρεμβλλομένης κατὰ τὴν κίνησιν τῶν θαλάσσιων ρευμάτων δυσχερείας, ἐνεκα τῶν ὁποίων ἐκτρέπονται ταῦτα τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν διευθύνσεως, ὡς τοῦτο πειραματικῶς ἀποδεικνύεται διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Clayden ἐπινοηθέντος εὐφυοῦς μηχανήματος.

Δὲν ἀποκλείει ὅμως ὁλοσχερῶς ὁ κ. Warlon τὴν ἐπὶ τῆς μορφώσεως τῶν ρευμάτων ἐπίδρασιν τῆς διαφοράς τῆς θερμοκρασίας ἢ τῆς πυκνότητος τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ θεωρεῖ ταύτην πολλῶν τῆς τῶν ἀνέμων ἥτον σημαντικὴν καὶ συντελοῦσαν μᾶλλον εἰς τὸν σχηματισμὸν ὑποβρυχίων ρευμάτων, τὴν κατακόρυφον κρᾶσιν τῶν κατωτέρων ὑδάτων μέχρι τῶν βαθυτάτων αὐτῶν στρωμάτων ἐπιφύρουσαν. Ἐξετάζων δὲ τὰ πορίσματα τῆς ἐρεῦνης τῶν κατὰ τοὺς νεωτάτους ἰδίᾳ χρόνους δι' ἰδικῶν πλοίων γενομένων ὑδρογραφικῶν μελετῶν εὕρισκει ὅτι ταῦτα ἀμέσως σχετίζονται πρὸς ὠρισμένα σημεῖα τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ζητήματος καὶ ὅτι διὰ τῶν μελετῶν τούτων διεσαφηνίσθησαν αἱ διηνεκεῖς μεταβολαὶ τῆς ἐντάσεως τῶν

θαλασσίων ρευμάτων, ὡς καὶ ἡ διεύθυνσις καὶ τὸ βάθος αὐτῶν. Οὕτως εὐρίσκει ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἀλυσού των Ὑπνέμων νήσων (Iles-sous-le-vent) τὸ γενικὸν βάθος τοῦ ρεύματος ἀνέρχεται εἰς 180 περὶ-που μέτρα, ὑπὸ τοῦτο δὲ λίαν εὐκρινῶς καταφαίνεται ἡ τῶν παλιρροίων ἐπίδρασις· συνδέων δὲ τὸ γεγονός τοῦτο μετὰ τοῦ ἀντιστρόφου φαινομένου, ὅπερ προέρχεται ἐκ τῆς ὑποβρυχίου ῥάχεως τῆς συνδεούσης τὰς Ὑπνέμους νήσους μετὰ τῶν Ἀντιλλῶν, ἐξάγει τὸ γενικὸν συμπέρασμα ὅτι ἡ ταχύτης τῶν θαλασσίων ρευμάτων ἐξαρτᾶται μὲν κυρίως ἐκ τῆς ἐντάσεως τοῦ ἀνέμου, ὅστις μετέδωκε τῷ ὕδατι τὴν πρώτην κίνησιν εἰς ἀπόστασιν χιλιάδων χιλιομέτρων, ἀλλ' οὐδὲν ἥττον ἐπιηρεάζεται αὕτη ὑπὸ τῶν παλιρροίων, ὅταν τὸ θαλάσσιον ρεῦμα προσεγγίξῃ πρὸς τὰς ἀκτὰς ἢ καὶ παραπλῆξῃ ταύτας, εἰς τρόπον ὥστε μεγάλην νὰ ἐπικρατῇ ἀβεβαιότης περὶ τῆς ταχύτητος τοῦ ρεύματος, ἥτις ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν δύο τούτων παραγόντων προκύπτει.

Περὶ τοῦ ρεύματος δὲ τοῦ Κόλπου (Gulf-Stream) τοῦ λόγου ὄντος, ὁ κ. Warlon θεωρεῖ καλὸν νὰ διασαφήσῃ δύο τιנὰ σημεῖα, περὶ ὧν ὀλίγον μέχρι τοῦδε ἡχολήθησαν, ἥτοι αὐτὴν τὴν εὐρεσιν τῶν αἰτίων, ἔνεκα τῶν ὁποίων τὸ ρεῦμα τοῦτο δὲν διασκορπίζεται ἅμα ἐξελθὼν τοῦ πορθμοῦ τῆς Φλωρίδος, καὶ βροντὴν τὸν λόγον, δι' ὃν τὰ θερμὰ τοῦ ρεύματος τούτου ὕδατα κατορθοῦσι νὰ ψθᾶσιν μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς δυτικῆς Εὐρώπης. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀποδίδει εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ ἰσημερινοῦ ρεύματος, ὅπερ ἀδυνατοῦν νὰ διέλθῃ μετὰ τῶν Ὑπνέμων νήσων ῥίπτεται πρὸς βορρᾶν τῶν νήσων Bahama καὶ πιέζει οὕτω τὰ ἀνατολικά πλευρά τοῦ ρεύματος τοῦ Κόλπου, συνθλίβων αὐτὸ μετὰ τῶν ἰδίων ὑδάτων καὶ τοῦ κατὰ μῆκος τῶν ἀμερικανικῶν ἀκτῶν ἀπὸ τῶν βορείων χωρῶν καταρρεόντος ψυχροῦ ὕδατος. Τὸ ἰσημερινὸν ἄρα ρεῦμα ἐνισχύει τὴν κίνησιν τοῦ Μεξικανικοῦ, συντηροῦν δυνάμει τὴν ὑψηλὴν τῶν ὑδάτων ἐκείνου θερμοκρασίαν. Ὁ δὲ λόγος τοῦ δευτέρου εἶνε κατὰ τὸν κ. Warlon ὁ ἐξῆς: ὅταν τὸ ρεῦμα τοῦ Κόλπου ἀπολέσῃ τὴν ταχύτητα αὐτοῦ ὡς ρεύματος παρὰ τὰ ὕδατα τῆς Νέας Φιλανδίας, εὐρίσκεται ἐν τῇ ζώνῃ τῶν δυτικῶν ἀνέμων, ἥτοι τῶν ἀνέμων, ὧν ἡ μέση διεύθυνσις εἶνε ἐκ δυσμῶν, οὗτοι δὲ ἔχουσιν ἀποτέλεσμα προσόμοιον πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν περᾶτων ἀνέμων (vents alizés) παραγόμενον, ἥτοι τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἀναγέννησιν τοῦ Μεξικανικοῦ ρεύματος καὶ τὴν ἐξώθησιν αὐτοῦ πρὸς τὰς Βρεττανικὰς νήσους καὶ τὴν Νορδηνίαν, ἀνευ δὲ τῶν δυτικῶν τούτων ἀνέμων τὰ θερμὰ τοῦ ρεύματος τοῦ Κόλπου ὕδατα οὐδέποτε θὰ ἀφικνοῦντο μέχρι τῶν ἀκτῶν τούτων.

Ἀναφορικῶς δὲ πρὸς τὸ βάθος τῶν κατ' ἐπιπολὴν ρευμάτων εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ ὠκεανοῦ μέρη, βάθος ἐκτιμηθὲν δι' ἀμέσων παρατηρήσεων, ὁ κ. Warlon ἀναγράφει ὅτι τοῦτο δύναται ἐν γένει νὰ θεωρηθῇ ἥκιστα γνωστόν, ὀλίγιστα δὲ ἐγένοντο μέχρι τοῦδε σοβαραὶ μετρήσεις, οἷαι αἱ ὑπὸ τοῦ Challenger ἐν τῇ μέσῃ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ ρεύματος, ἐξ ὧν φαίνεται βεβαιωθὲν ὅτι δὲν ὑφίσταται πλέον ρεῦμα εἰς βάθος μεγαλύτερον τῶν 180 μ., εἰ καὶ θεωρητικῶς ὑπελογίσθη ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν

ἀνέμων, πνεόντων ἀδιαλείπτως κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν καὶ μετὰ τῆς συνήθους ταχύτητος τῶν περατῶν, μᾶζα ὕδατος 3700 μ. βάθους, πάσης ἄλλης ἐπιρροίας ἀπληλαγμένη, θὰ μετελάμβανε τῆς κινήσεως μετὴ πάροδον 100 000 ἐτῶν.

Ἡ δὲ ὑπαρξίς τῶν χάριν τῶν ἀμεσώτερον ἐνδιαφερόντων τὸν ἄνθρωπον κατ' ἐπιπολὴν θαλασσίων ρευμάτων ἥκιστα μελετηθέντων ὑποβρυχίων ἐναργέστατα κατεδείχθη διὰ τῶν πλωτῶν πάγων, οἵτινες ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ ρεύματος ἐκ τοῦ ὄρμου τοῦ Baffin καταφερόμενοι ἐξακολουθοῦσι τὸν πρὸς νότον δρόμον αὐτῶν διὰ μέσου τοῦ Μεξικανικοῦ, διότι μόνον διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς ὑπὸ τὸ ρεῦμα τοῦ θερμοῦ ὕδατος ὑπάρξεως ἐτέρου ἀντιθέτου διευθύνσεως ψυχροῦ ρεύματος δυνατόν νὰ ἐρμηνευθῇ ἡ πρὸς νότον ἐξακολουθήσις τῆς κινήσεως τῶν μεγάλων τούτων ἐκ πάγου μαζῶν, ὧν τὸ ὑποβρύχιον τμήμα κεῖται εἰς βάθος 180 ἢ καὶ 200 μέτρων.

Τὴν ὑπαρξίν τῶν ὑποβρυχίων ρευμάτων ἐν τοῖς πορθμοῖς τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τοῦ Βοσπόρου ἐβεβαίωσεν ἡ κατὰ τὸ 1872 γενομένη ἐπιτοπιῶς μελέτη τοῦ κ. Warlon, ἥς οὗτος μνησὶν ποιεῖται, ἐρμηνεύων μάλιστα καὶ τὸν λόγον τοῦ κατ' ἐπιπολὴν ρεύματος, ὅπερ, ὡς γνωστόν, φέρεται ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου εἰς τὴν Προποντίδα διὰ τοῦ Βοσπόρου καὶ ἀπὸ τῆς Προποντίδος πρὸς τὸ Αἰγαῖον διὰ τοῦ στενοῦ τοῦ Ἑλλησπόντου. Ἡ πειραματικὴ αὕτη μελέτη ἐγένετο διὰ σημαντήρων, συγκρατουμένων εἰς βάθος 30 μέχρις 70 μ. δι' ἐπιπλέοντος ξυλίνου δικτύου ἐπιφανείας $3\frac{1}{3}$ τ. μ., οἵτινες μετὰ ταχύτητος ἐνίοτε ἐξιδουμένης πρὸς 5 ἢ 6 χμ. καθ' ὥραν διέπλευσαν τοὺς πορθμοὺς ἀντιθέτως πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κατ' ἐπιπολὴν ρεύματος. Ἐπὶ πλέον δὲ διὰ τῶν πειραμάτων τούτων ὁ κ. Warlon ἐβεβαίωθη περὶ τῆς ἀδιαμφισβητήτου ἐπιδράσεως τοῦ ἀνέμου ἐπὶ τῶν διπλῶν τούτων ρευμάτων, καθ' ὅσον παρὰ τὴν διαφορὰν τῆς πυκνότητος μετὰ τῶν ὑδάτων τῆς ἐπιφανείας τοῦ Εὐξείνου καὶ τῶν τοῦ βάθους τῆς Μεσογείου τὰ κατ' ἐπιπολὴν ὡς καὶ τὰ ὑποβρύχια ρεύματα εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πορθμοὺς σημαντικῶς ἐξασθενοῦσι καὶ ἐνίοτε ὀλοσχερῶς ἐκλείπουσι κατὰ τὰς περιόδους τῆς νηνεμίας. Ὡς αἰτίαν δὲ τῆς γενέσεως αὐτῶν τούτων τῶν κατ' ἐπιπολὴν ρευμάτων, ὁ κ. Warlon ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαν ἐποχὴν γενομένων παρατηρήσεων παραδέχεται τοὺς ἐν τῷ Εὐξείνῳ πνέοντας βορειοανατολικοὺς ἀνέμους, οἵτινες ὠθοῦσι τὰ ὕδατα πρὸς τὸ νοτιοδυτικόν, ἥτοι ἀκριβῶς κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν πορθμῶν, οὗς ταῦτα μετὰ μεγάλης ταχύτητος διαρρέουσι, καταπιπτούσης οὕτω τῆς ἀρχαιοτέρας πρὸς ἐρμηνείαν τοῦ φαινομένου ὑποθέσεως, καθ' ἣν ὡς αἰτία τῶν κατ' ἐπιπολὴν ρευμάτων ἀνεγράφετο ἡ διαφορὰ τῆς πυκνότητος τῶν ὑδάτων τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς Μεσογείου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ βάθος εἰς ὃ συμβαίνει ὁ τῶν δύο ἀντιθέτων ρευμάτων χωρισμός, ὁ κ. Warlon ἐλλείπει ἰδίων ἀμέσων πειραματικῶν παρατηρήσεων παραδέχεται μετὰ τοῦ ῥώσου ἀξιωματικοῦ κ. Makaroff, ὅστις μετ' αὐτὸν ἀναλόγους ἐποιήσατο ἐν τῷ Βοσπόρῳ μελέτας διὰ τελειωτέρων ὀργάνων, ὅτι τὰ ἀντίθετα ρεύματα χωρίζονται ἀκριβῶς ἐκεῖ, ἐνθα καὶ ἡ πυκνότης τοῦ ὕδατος μεταβάλλεται.

Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ λόγου του κλείει ὁ κ. Warton εὐχόμενος ἵνα τοιοῦτου εἶδους μελέται γίνωσι καὶ ἐν τῷ πορθμῷ τοῦ Bab-el-Mandeb, μεσημβρινῷ στομίῳ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἐν ᾗ κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν τοῦ ἔτους ὁ βορρᾶς πνέει καθ' ἅπαν τὸ μήκος τῆς θαλάσσης, οὕτω δὲ γεννᾶται καθ' ἐπιπολὴν ρεύμα πρὸς τὸν κόλπον τοῦ Aden, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἡ τῆς θαλάσσης ταύτης ἐπιφάνεια ταπεινοῦται περὶ τὰ 0,60 μ., κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ ὁ μεσημβρινο-ανατολικὸς ἄνεμος πνέει εἰς τὸ μεσημβρινὸν τῆς θαλάσσης ταύτης τμήμα, οὕτω δὲ ἀνυψοῦται ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος ἐν τῷ τμήματι τούτῳ, καθ' ὃν χρόνον ὁ βορρᾶς ἐξακολουθεῖ πνέων ἐν τῷ βορείῳ αὐτῆς τμήματι. Διὰ ταῦτα θεωρεῖ ὁ συγγραφεὺς λίαν πιθανὴν τὴν κατὰ τὰς δύο ταύτας ἐποχὰς ὑπαρξίν ὑποβρυχίων ρευμάτων ἀντιθέτων πρὸς τὰ καθ' ἐπιπολὴν ρεύματα, ἐκφράζει δὲ τὴν λύπην αὐτοῦ διὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀγγλοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ Pen-guin κ. W. Moor ἀναληφθεῖσων τὸ 1890 ἐρευνῶν, ἀποτυχίαν ἣν ἀποδίδει εἰς τὸ ἀκατάλληλον τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν αὗται ἐγένοντο, ἐποχῆς συμπεσοῦσης μετὰ τῆς μεταβολῆς τῶν ἐτσιοῶν ἀνέμων (moussons), ἕνεκα τοῦ ὁποίου εὐρέθη εἰς βάθος 110 μ. τὸ ὕδωρ ἐν παλινδρομικῇ κινήσει, ἀντιθέτῳ πρὸς τὴν τῶν παλινδρομίων, ἥτοι εἰσερχόμενον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πτώσεως τῆς παλινδρομίας καὶ τοῦναντίον ἐξερχόμενον, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ παλινδρομία ἀνυψοῦτο, φαινόμενον κατὰ τὰς γενικὰς γραμμὰς αὐτοῦ ταυτιζόμενον μετὰ τοῦ ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν ἐν Ἀντίλλαις παρατηρηθέντος.

Ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως τῶν θαλασσίων ρευμάτων ὁ κ. Warton μεταβαίνει εἰς τὴν τοῦ βάθους τῶν ὠκεανῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι σήμερον ἡμετέρων ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου γνώσεων, ἃς ὁ συγγραφεὺς εὐρίσκει ικανοποιητικὰς μὲν ἐν γένει σχετικῶς πρὸς τὴν ἀπὸ

πεντηκονταετίας θέσιν ἡμῶν οὐχὶ ὅμως καὶ πλήρεις καὶ ἀκριβεῖς, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐπιδεκτικὰς τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων, ἀναγκαιοτάτων ἄλλως πρὸς τὴν τελείαν τοῦ ἡμετέρου πλανήτου γνωριμίαν. Τὴν διὰ γενικῶν δὲ γραμμῶν διατύπωσιν τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γνώσεων τῆς συγχρόνου ἐποχῆς ἀναλαμβάνων ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ σήμερον γνωστοῦ μεγίστου βάθους τῶν ὠκεανῶν ἐν πρώτοις παρατηρῶν ἀπὸ γεωλογικῆς ἀπόψεως ὅτι τὰ μέγιστα τῶν ὠκεανῶν βάθη δὲν εὐρίσκονται ἐντῷ μέσῳ αὐτῶν, ἀλλὰ παρὰ τὴν ξηράν. Οὕτω τὸ μέγιστον βάθος, ἀνερχόμενον εἰς 8510 μ., εὐρέθη εἰς ἀπόστασιν 175 χμ. ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν τῆς Ἰαπωνίας κειμένων Κουριλ-λων νήσων, ἡ δὲ βολιδιοσκοπία κατέδειξε τὴν ὑπαρξίν ἀγνωστοῦ πλάτους βάθους ἐκτεινομένου παραλλήλως πρὸς τὰς νήσους ταύτας καὶ τὴν Ἰαπωνίαν· ἐπίσης δὲ 75 χμ. πρὸς βορρᾶν τοῦ Porto-Rico, ἐν ταῖς Ἀντίλλαις, ἐμετρήθη βάθος 8340 μ., ἐλάχιστα ὑπολειπόμενον τοῦ μεγίστου τοῦ Εἰρηνικοῦ βάθους. Ἐπίσης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εὐρέθη ἀνάλογος κοιλότης πρὸς δυσμὰς τῆς ὁροσειρᾶς τῶν Ἀνδεων εἰς ἀπόστασιν 65 χμ. ἀπὸ τῆς Περουδιανῆς ἀκτῆς, τὸ μέγιστον δὲ ἐκεῖσε μετρηθὲν βάθος ἀνέρχεται εἰς 7630 μ., ἔτεροι δὲ μετρήσεις γενόμεναι ἐν τῷ Εἰρηνικῷ παρὰ τὰς νήσους Tonga, εἰδείξαν τὴν ὑπαρξίν κοιλότητος κειμένης εἰς βάθος 8200 μ. Αὗται εἶναι αἱ εἰς βάθος ὑπερβαίνον τὰ 7300 μ. γνωσταὶ κοιλότητες, ἀλλ' οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὑφίστανται πλὴν τούτων καὶ ἕτεραι ἀγνωστοὶ ἡμῖν.

Τὸ δὲ μέγιστον μέσον βάθος τῶν ὠκεανῶν εἶνε τὸ τοῦ μεγίστου τῶν ὠκεανῶν, τοῦ Εἰρηνικοῦ, ὅστις, παρυσιάζων ἐπιφάνειαν ὑπερβαίνουσαν τὰ 170 ἑκατομμύρια τ. χμ. καὶ ἀντιπροσωπεύων μόνος τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιφανείας τῶν θαλασσῶν καὶ πλεόν τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς ἐπιφανείας τῆς ὅλης γῆς, ἔχει κατὰ τὸν

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ.

Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία (Académie Française), ἡ, ὡς γνωστόν, ἐκ τεσσαράκοντα μόνων μελῶν ἰσοβίων ἀποτελουμένη, μελῶν ἀναπληρουμένων μόνον μετὰ θάνατον, ἀπησχόλησεν ἄρτι τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας ἐξ ἀφορμῆς προσλαλῆς τινος τοῦ ἐκ τῶν διαπρεπῶν μελῶν αὐτῆς καὶ διευθυντοῦ τῆς Γαλλικῆς-Κωμῳδίας κ. Ἰουλίου Claretie, δηλώσαντος καθ' αὐτὴν ὅτι τὸ ὑπ' αὐτῆς συντασσόμενον Λεξικὸν εὐρίσκεται ἐν τῇ λέξει *actuel*, ἥτοι οὕτω συνεπλήρωσε τὸ Α. Μετὰ πάροδον τοσούτου δεκάδων ἐτῶν, ἡ Ἀκαδημία αὕτη οὐ μόνον δὲν συνετέλεσεν ὅλο τὸ λεξικὸν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, ἀλλ' οὐδὲ ἐν στοιχείῳ ἔτι. Τοῦτο φανεροῦ ὅποια σπουδαιότης ἀποδίδεται εἰς τὴν σύνταξιν Λεξικοῦ καὶ ὅπως δυσχερὲς τὸ ἔργον. Ἐπειδὴ ἡ ἀναγκρῆ λέξεώς τινος ἐν τῷ Λεξικῷ τῆς Ἀκαδημίας ταύτης καθίστησιν τὴν παραδοχὴν αὐτῆς ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ ἀναμφισβήτητον,

αἱ περὶ παραδοχῆς ἡ ἀπορρίψεως λέξεώς τινος συζητήσεις γίνονται μακραι καὶ λεπτεπίλεπτοι, δαπανῶσι, δὲ οὐκ ὀλίγον χρόνον, ἐξ οὗ ἡ μεγάλη βραδύτης. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Littré, οὗ τὸ λεξικὸν ἀναπληροῦ τὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, εἶνε δὲ τὸ τελειότατον τῆς γαλλικῆς γλώσσης, τριάκοντα ἔτη τοῦ βίου αὐτοῦ ἔδωκε πᾶν πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ. Εἶνε δὲ τὸ λεξικὸν αὐτοῦ σοφώτατον, ἐρειδόμενον ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς ἀνελίξεως ἐκάστης λέξεως.

Περὶ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας πολλάκις πολλὰ ἐγράφησαν, ὑπῆρξαν δὲ διαπρεπεῖς ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς ἐπιστήμασι ἄνδρες μὴ θελήσαντες νὰ υποβάλωσι τὴν υποψηριότητα αὐτῶν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ, προταθέντος αὐτοῖς τούτου τοιοῦτος δὲ εἶνε καὶ ὁ πρῶτανος τῶν γάλλων κριτικῶν τοῦ θεάτρου Φραγκίσκος Sarcy· ἀλλ' ὑπῆρξαν πρὸς τούτους καὶ ἄλλοι, οἵτινες καθ' ἐκάστην διώκουσι μετ' ἐπιμονῆς τὴν εἴσοδον αὐτῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ. Τοιοῦτος ὁ Zola, ὅστις καὶ νῦν αἰθεῖ τὴν υποψηριότητα αὐτοῦ ἔθραυεν, ἀλλ' ὅστις καὶ αἰθεῖ θ' ἀπορριφθῇ, τῆς κατακραυγῆς κατὰ τοῦ νέου αὐτοῦ συγράμματος γενικῆς οὔσης, διότι τὸ ἔργον αὐτοῦ οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ πάπα ἀπηγορεύθη, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς κριτικῆς προσεβλήθη σπουδαίως ἰδίᾳ ἐπὶ ταῖς ἀνιστοῖς αὐτοῦ περιγραφαῖς τυφλῶν, χωλῶν, πρελλῶν, φθισικῶν καὶ παντὸς ἀπεκδεχομένου τὴν τῶν ὕδατων τῆς Λούρδης κίνησιν.

Εἰ καὶ ἡκούσθησαν ἔστιν ὅτε φωναὶ κατὰ τοῦ ἀρχαίου ἰδρύ-

Jehn Murray ἐν μὲν τῷ βορείῳ αὐτοῦ τμήματι μέσον βάθος ὑπερβαῖνον τὰ 4600 μ. ἐν δὲ τῷ νοτίῳ κατὰ τι ἔλασσον τῶν 4400 μ. Δεύτερος τῇ τάξει εἶνε ὁ Ἀτλαντικός ὠκεανός, ὁ μᾶλλον γνωστός πάντων τῶν ὠκεανῶν, ἐκτάσεως 80 ἑκατομμ. τ. χμ. καὶ μέσου βάθους 4000 μ. καὶ τελευταῖος ὁ Ἰνδικὸς ὠκεανός, ἐκτάσεως 65 ἑκατομμυρίων τ. χμ., ὅστις κατὰ τὸν αὐτὸν κ. Murray ἔχει μέσον βάθος ὀλίγῳ ὑπερβαῖνον τὰ 3700 μ.

Τῆς γενικῆς ἀναγραφῆς τῶν περὶ τοῦ βάθους τῶν ὠκεανῶν μέχρι σήμερον γνωστῶν ἔπειτα ἡ ἐπισκόπησης τῶν περὶ τῆς θερμοκρασίας τοῦ ὕδατος, τῆς τε κατ' ἐπιπολὴν ἐπιφανείας καὶ τοῦ βάθους. Περὶ τῆς πρώτης τούτων τοῦ λόγου ὄντος, ὁ κ. Warton ἀναγράφει ὡς κυρίαν αἰτίαν τῶν καταιγίδων καὶ θυελλῶν τὴν συνάντησιν ἢ καὶ ἐπαφὴν θαλασσίων ὑδάτων διαφόρου θερμοκρασίας, ἔτι δὲ καὶ αὐτὰ τὰ διαφόρως θερμὰ ὕδατα τῶν θαλασσίων ρευμάτων, οὕτω δὲ καταλήγει θεωρῶν τὸ Μεξικανικὸν ρεῦμα ὡς αἰτίαν τινῶν τῶν ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν τῆς Νέας Σκωτίας καὶ τῆς Νέας Φιλανδίας διασχίζουσῶν τὸν Ἀτλαντικὸν καταιγίδων, ἔτι δὲ ὡς ἕτεραν ἐστὶν τῶν καταιγίδων τὴν πρὸς νότον τοῦ Ἀκρωτηρίου θέσιν, ἐν ἣ τὸ ρεῦμα Aguhlas, οὗτινος τὸ ὕδωρ ἔχει θερμοκρασίαν 21° K., ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μεθ' ὕδατος κατὰ 13° περίπου ψυχροτέρου. Ἐπίσης σθηριζόμενος ἐπὶ τῶν μελετῶν τοῦ κ. Murray ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀνέμου ἐπὶ τῆς θερμοκρασίας τῆς κατ' ἐπιπολὴν ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, ἐξ ὧν κατεδείχθη ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν ἀπογείων ἀνέμων διωκόμενον ὕδωρ ἀντικαθίσταται τάχιστα ὑπὸ ὕδατος τῶν ταπεινότερων στρωμάτων, ὕδατος ψυχροτέρου, ἐρμηνεύει τὸ φαινόμενον τῆς ταπεινώσεως τῆς θερμοκρασίας τοῦ ὕδατος παρὰ τὰς ἀκτὰς, ὁσάκις πνέει ἀπόγειος ἀνεμος, ἔτι δὲ καὶ τὸν λόγον, δι' ὃν ὀλίγα μόνον ἀπαν-

τῶσι κοράλλια παρὰ τὰς δυτικὰς ἀκτὰς τῶν μεγάλων ἡπείρων ἐνθα πνέουσιν οἱ περᾶται, ἐνῷ ἀθρονοῦσι ταῦτα ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν, προσβαλλομένων ὑπὸ τῶν θερμῶν ὑδάτων, τοῦ ζωοφύτου μὴ δυναμένου νὰ ζήσῃ ἐν τῷ ὕδατι ἢ ἐν ὠρισμένῃ θερμοκρασίᾳ.

Περὶ δὲ τῆς θερμοκρασίας τοῦ βάθους τῶν θαλασσῶν ἀναγράφει διὰ γενικῶν γραμμῶν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων μετρήσεων, αἰτνες καὶ εὐάριθμοι εἶνε καὶ οὐχὶ πλήρεις, ὅτι τὰ θερμὰ ὕδατα δὲν ἐκτείνονται εἰς μέγα ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης βάθος. Οὕτως ἐν τῷ ἰσημερινῷ ρεῦματι, ἡ θερμοκρασία καταπίπτει ἀπὸ 25° 1/2 εἰς 13° εἰς βάθος 180 μ. καὶ εἰς 4° 1/2 εἰς βάθος 730 μ., τοιαύτη δὲ σημαντικὴ κατὰπτωσις τῆς θερμοκρασίας παρατηρεῖται ἐν τῇ αὐτῇ ζώνῃ τοῦ ὕδατος καὶ ἀλλαχοῦ, ἐν δὲ τῷ τροπικῷ τμήματι τοῦ Εἰρηνικοῦ ἡ θερμοκρασία καταπίπτει ἀπὸ 28° εἰς 10° εἰς βάθος 360 μ. καὶ εἰς 6° ἀπὸ τοῦ βάθους τῶν 900 μέχρι 1000 μ., πέραν δὲ τῶν 800 μέχρις 1000 μέτρων ἡ θερμοκρασία μειοῦται ἀνεπαίσθητως. Τὴν ἀνωτέρω ἀναγραφείσαν κανονικότητα τῆς διανομῆς τῆς θερμοκρασίας ἀναλόγως πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης βάθος καταστρέφουσιν ἐν ἄλλοις αἱ ἀνωμαλῖαι, οἱ βόθροι καὶ αἱ κοιλότητες ἃς παρουσιάζει ὁ τῶν ὠκεανῶν πυθμὴν, αἰτνες παρακωλύουσι τὴν κρᾶσιν τῶν ἐν ταῖς κοιλότησι ταύταις μετὰ τῶν ἐκτὸς αὐτῶν ὑδάτων καὶ ἐπιφέρουσι τὰς πολυαριθμούς ἀνωμαλίας τῆς θερμοκρασίας, ἃς τὰ ὕδατα εἰς τὸ αὐτὸ βάθος παρουσιάζουσι. Τοιαύτην ἀνωμαλίαν παρουσιάζει ὁ Ἀτλαντικός. Ἐν τῷ βορείῳ τμήματι αὐτοῦ τὸ παρὰ τὸν πυθμένα ὕδωρ οὐδαμοῦ ἔχει θερμοκρασίαν ταπεινότεραν τῶν 2°, ἐνῷ ἐν τῷ μεσημβρινῷ τμήματι, εἰς βάθος 5100 μ. μόλις ὑπερβαίνει τὸ 0°. Τὸ φαινόμενον τοῦτο προδίδει τὴν μεταξὺ τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς ὑπαρξιν ὑποβρυχίου ὁροσει-

ματος, ἐν τούτοις οὐδαμῶς τὴν αἴγλην αὐτοῦ τοῦτο ἀπέβαλεν, οὐδ' ἐπαύσατο ὃν σεβαστὸν καὶ τὰς φιλολογικὰς παραδόσεις τοῦ ἔθνους ἐγκλείων ὡς ἐγκλείει καὶ τοὺς διαπρεπεστάτους καὶ ἐπιφανεστάτους τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ. Οἱ ἀρχαῖοι θεομοὶ ὑπὸ τῶν μεγάλων ἔθνων σεβασμῷ τυγχάνουσι καὶ δὲν προσβάλλονται ἀπλῶς πρὸς ἐπίδειξιν νεωτεριστικοῦ πνεύματος, ὡς πολλάκις παρ' ἡμῖν συμβαίνει. Ἡ διατήρησις τῶν παραδόσεων ἔθνους τινος τῶν σπουδαιοτάτων αὐτοῦ μελημάτων τυγχάνει, ὅταν τοῦτο συναισθάνηται τὸ ἐγὼ αὐτοῦ ὡς ἔθνους. Ἡ δημοκρατικὴ Γαλλία σέβει καὶ τιμᾷ τὰς παραδόσεις αὐτῆς καὶ οὐδὲν ὁδῶν προσβάλλει αὐτάς, ἡ δὲ ἀριστοκρατία τοῦ πνεύματος οὐδὲν ὁδοῦ ἀπολείπειται τοῦ τῆς εὐγενείας ὁ πλοῦτος δευτερεύουσιν κατέχει ἐν αὐτῇ θέσιν.

Ἡμεῖς ὑπὸ ἀφικονίας ταχέως καταλαμβανόμεθα ἀτυχῶς καὶ τὸ καινὸν διώκοντες τὸ κενὸν πολλάκις συλλαμβάνομεν, καταστρέφοντες θεσμούς, οἵτινες σεβαστοὶ ὄφειλον νὰ διατελῶσι. Πολλάκις ἰδρύματα, ἅπερ διὰ πάσης τῆς ὑποστηρίξεως ἡμῶν, διὰ πάσης τῆς ἀγάπης ἡμῶν ἔδει νὰ περιβάλλωμεν, ὡς ἀποτελοῦντα θεσμούς σεβαστούς, οὐχὶ ὡς δεῖ περιποιούμεθα καίτοι ταῦτα ἰσχυρὰ κέκτληται δικαιώματα πρὸς ἀπαίτησιν τῆς κοινῆς πάντων συνδρομῆς. Παράδειγμα ὁ παρ' ἡμῖν Φιλολογικὸς Σύλλογος, ὅστις ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη πρόσθι ἦτο παιδευτικῆς καὶ πνευματικῆς κινήσεως τοῦ ἡμετέρου γένους, ὅστις καὶ νῦν ἔτι δορᾷ εὐεργετικῶς,

Ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος καθ' ὅλον τὸν ὑπερτριακονταετῆ αὐτοῦ βίον οὔτε τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ξένων σοφῶν ἐστερήθη, οἵτινες ἀκαδημίαν τῆς Ἀνατολῆς αὐτὸν θεωροῦσι καὶ γράφουσι, οὐδὲ τῆς γενικῆς ἀγάπης τοῦ γένους, ποιούμενος δ' ἑναρξιν τῶν ἐπὶ τῷ θέρει διακοπαισῶν ἐργασίῶν αὐτοῦ τῇ δευτέρᾳ 31 ἰσταμένου τεύξε-ται καὶ αὖθις τῆς ὑποστηρίξεως πάντων.

• • •

Συμπληροῦται ἤδη τὸ πρόγραμμα τῶν δημοσίων διαλέξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν παρούσαν χειμερινὴν περίοδον, πολλῶν ἐν αὐτῷ ἐγγραφέντων ἐκ τῶν γνωστῶν τῷ δημοσίῳ καὶ νέων ἀγορητῶν, ἀναλαβόντων ποικίλα νὰ πραγματευθῶσι θέματα.

* * *

Ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας ἡσυχολήθη κατὰ τινα τῶν συνεδρίων αὐτῆς περὶ γαλῆς, ἰδίᾳ περὶ τῆς πτώσεως αὐτῆς ἐξ ὕψους. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ γαλῆ πίπτουσα λαμβάνει πάντοτε θέσιν κατὰ τὴν πτώσιν τοιαύτην, ὥστε νὰ πέσῃ τοὺς πόδας ἔχουσα πρὸς τὰ κάτω.

γᾶς, μήπω εἰσέτι διὰ βολιδοσκοπήσεως ἀνακαλυφθείσης, κειμένης εἰς βάθος 3700 περίπου μέτρων. Ἀνάλογοι ἀνωμαλῖαι ὑφίστανται μεταξύ τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ τοῦ δυτικοῦ τμήματος τοῦ νοτίου Ἀτλαντικοῦ, ἐτι δὲ καὶ μεταξύ τοῦ μεσημβρινοανατολικοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ τοῦ νοτίου Ἀτλαντικοῦ, αἵτινες ἀγούσιν εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς υπάρξεως ὑποβρυχίου ὁροσειρᾶς συνδεούσης τὰς νήσους Falkland μετὰ τῆς ἁνταρκτικῆς ἡπείρου.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν παρατηρηθεῖσαν ταπεινότητα τὴν θερμοκρασίαν τῆς θαλάσσης, αὕτη δὲν ὑπολείπεται σημαντικῶς τῆς τοῦ 0°. Καὶ ἀληθῶς μὲν ὁ sir John Ross εὗρεν ἐν τῷ πορθμῷ τοῦ Davis εἰς βάθος 1240 μ. θερμοκρασίαν — 30,9, οὐδὲν ἥττον, λαμβανομένης ὑπ' ὅψει τῆς ἀτελείας τῆς κατασκευῆς τῶν θερμομέτρων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, δικαιούμεθα ν' ἀμφιβῶλλον περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς μετρήσεως ἐκείνης. Αἱ ταπεινότεραι θερμοκρασίαι τῶν μεγάλων ὠκεανῶν εὐρέθησαν ἐν τῷ δυτικῷ τμήματι τοῦ Ἀτλαντικοῦ μὴ ὑπολείπονται τῶν 0°, 17, ἀλλὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτι ἐβεβαιώθησαν θερμοκρασίαι — 10,6 πρὸς ἀνατολὰς τῶν νήσων Ferroë, πρὸς βορρᾶν τῆς ὁροσειρᾶς, ἥτις χωρίζει τὰ βαθέα ὕδατα τοῦ Βορείου ὠκεανοῦ ἀπὸ τῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Warlon περατοῦται διὰ τῆς ἀναγραφῆς τῶν περὶ παλιγγροῖων γνώσεων τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης.

ΗΛ. Γ. ΒΑΣΑΜΑΚΗΣ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΩΝ ΠΟΙΜΕΝΩΝ* ΤΗΣ ΘΟΥΡΟΣ

Τὴν δὲ Κυριακὴν τὸ πρῶτ' ἐτοιμάζονται, ἵνα πορευθῶσιν εἰς παρχαλὴν τῆς νύμφης. Οἱ ἀδελφοποιτοὶ φροντίζουν νὰ φέρωσιν ὅλα τὰ δῶρα τὰ προσδιορισθέντα ὑπὸ τοῦ πενθεροῦ. Ἡ παρχαλικὴ ἑλλειψὶς παροργίζει μεγάλως τὸν πενθερόν, διότι θεωρεῖται ὡς κακὸς οἰωνός. Μετὰ τὸ πέρας τῆς προπαρασκευῆς, προηγουμένου τοῦ φλαμπουργιάρη καὶ τῶν ἄλλων ἐφίππων ἐπομένων, ἐπιμελῶς δὲ καὶ καθαρῶς ἐνδεδυμένων, ἵππευσι ὁ γαμβρός ἐπὶ ἵππου λευκοῦ, ἑξόντων ἀπάντων.

Εὐχήσου με, μαροῦλά μου, τώρα 'στὸ κίνημά μου.

Μὲ τὴν εὐχή μου, γυρόκα μου, θεὸς νὰ σὲ προκόψῃ.

Εὐχήσου με, πατέρα μου, τώρα 'στὸ κίνημά μου.

Μὲ τὴν εὐχή μου, γυρόκα μου, θεὸς νὰ σὲ προκόψῃ¹.

Ὅντας κινᾷ ὁ σταυραετὸς νὰ πάῃ γιὰ τὴν πέρδικα,

Σκίβει, φιλεῖ τὰ νύχια του, τινάζει τὰ φτερούλια του.

*Βρὲ νύχια καὶ νυχάκια μου καὶ νυχποδαράκια μου,
Τὴν πέρδικα' ἄν τὴν πιάσετε, φτερό νὰ μὴ τῆς βγάλτε.
Θέλω νὰ τὴ βάλω 'στὸ κλωδί νὰ μοῦ λαλῇ τ' ἀποταχῇ.*

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ ἔσματος αὐτοῦ, πορεύονται εἰς τὸ ποιμνιοστάσιον, ὅπου κατοικεῖ ὁ πενθερός, οἱ μὲν ἄνδρες ἑφιπποὶ, αἱ δὲ γυναῖκες πεζαί· ἅμα δ' εἶναι περὶ τὰ διακόσια βήματα μακρὰν τοῦ ποιμνιοστασίου, ἀφιππεύουσι πάντες καὶ χορεύουσι. Τρεῖς δέ, οἱ κολουριαραῖοι καλούμενοι, πορεύονται εἰς τὴν καλύβην τοῦ πενθεροῦ φέροντες οἶνον, τὴν κολουῦραν καὶ τὸ ψητόν. Ἡ ὑποδοχὴ αὐτῶν γίνεται οὕτως. Ἡ νύμφη εἶναι κεκρυμμένη ὀπισθεν καλύμματος, καὶ ἐξάγουσα τὴν δεξιὰν χεῖρα λαμβάνει τὴν κολουῦραν, ἥτις εἶναι κεκομμένη εἰς τὸ μέσον· ἐξ αὐτῆς τὸ ἥμισυ δίδει εἰς τοὺς ἀδελφοποιτούς, ὅπερ δίδουν οὗτοι τῇ πενθερᾷ, λαβάνοντες παρ' αὐτῆς ἄλλην κολουῦραν, ἥ δὲ πενθερὰ δωρεῖ εἰς ἕκαστον ἐν μανδήλιον. Ὅτε δὲ ἐπανερχονται, ρίπτουν ἐν ὄπλον, καὶ τότε ὅλοι οἱ συμπέθεροι βαίνουν πρὸς τὴν καλύβην τοῦ πενθεροῦ, προηγουμένου τοῦ φλαμπουργιάρη, ὅστις ἐμπήγει τὸ φλάμπουρον εἰς τὴν θύραν τῆς καλύβης· ἡ δὲ πενθερὰ κρεμᾷ ἐπ' αὐτοῦ ἐν κόκκινον μανδήλιον. Ἀφικομένου δὲ καὶ τοῦ γαμβροῦ, ρίπτει ἡ πενθερὰ βαμβακόσπορον, σίτον καὶ ρύζι, ἐνῷ ἄδουσιν αἱ γυναῖκες καὶ αἱ κόραι τὸν ἑφιππον γαμβρόν.

Τοῦτο τ' ἀρχοντόπουλο

Τί ἔχασε, τί χάλεψε κ' ἔρχεται χαλεύοντα,

Κ' ἔρχεται χαλεύοντα κι' ὄλο ψαχουλεύοντα :

Περδικούλα ἔχασε κ' ἔρχεται χαλεύοντα,

Κ' ἔρχεται χαλεύοντα κι' ὄλο ψαχουλεύοντα.

Τὴν εἶχε μέσα 'στὸ κλωδί· μοῦ σκανδαλίσθηκε τὸ κλωδί,
καὶ μ' ὄφρυε τ' ἀποταχῇ.

Τότε ρίπτει ὁ γαμβρός ἐν μῆλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν ἀργυροὶ καὶ χάλκινα νομίσματα, ὅποιον δὲ κόρη κτυπήσῃ δι' αὐτοῦ, θεωρεῖται ὡς καλὸς οἰωνός· προσεχούς νυμφεύσεως ταύτης. Ἀμα δ' ἀφιππεύσῃ ὁ γαμβρός, κρεμῶσι πλησίον τοῦ ὠτός τοῦ ἵππου τοῦ ἐν κόκκινον μανδήλιον. Τότε δ' ἀναβαίνει ἐπὶ τοῦ ἵππου τοῦ γαμβροῦ ἐν παιδίον, ὅχι ὀρφανόν, ἀλλ' ἔχον πατέρα καὶ μητέρα, εἰς τὸ ὅποιον θὰ δώσῃ ὁ πρωτοβλάμης ὁ φλαμπουργιάρης δῶρόν τι, διὰ νὰ κατέλθῃ. Τοῦτο βεβαίως προκαλεῖ τὴν εὐτυχίαν τοῦ γαμβροῦ καὶ τὴν ἀπόκτησιν ἁρρένων τέκνων. Μετὰ τοῦτο διανέμονται οἱ συμπέθεροι εἰς πολλὰς καλύβας πρὸς εὐωχίαν, ὁ δὲ γαμβρός μετὰ τῶν ἀδελφοποιτῶν εἰσέρχεται εἰς τὴν καλύβην τοῦ πενθεροῦ, ὅπου προσφέρεται αὐτῷ μίᾳ πίττα καὶ αὐγὰ μὲ μέλι.

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος).

¹) Ἰδε. ἀριθ. 46 σελ. 938—939.

1) Ἐπαναλαμβάνουν τὰ αὐτὰ ἄδοντες· ἀδερράκια μου, μπαρμπάδες μου, θειάδικαι μου.